

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KOM VAN HET DAK AF
(A Bit Between The Teeth)

klucht in twee bedrijven

door

Michael Pertwee

Vertaling : Chris Rudèl

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3131

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *KOM VAN HET DAK AF* op te voeren moet de naam van auteur *MICHAEL PERTWEE* ; vert. *Chris Rudèl* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/035
ISBN 978-90-385-12044

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Michael Pertwee
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames – 3 heren)

BERNARD DE DONDER
INSPECTEUR BRAND
PATRICK VAN GENECHTEN
GINETTE VAN GENECHTEN
GINETTE DE BLAF

DECOR

Het stuk speelt zich af op de zolderflat van Bernard de Donder, ergens bij het stadspark in de Antwerpse diamantwijk op een regenachtige avond in het najaar.

We zien een kleine keuken, de zitkamer en de slaapkamer.

In de keuken zit een raam met zicht op de daken, er is een gootsteen, een elektrisch fornuis, een ijskast met kleine diepvriezer en een bezemkast. In de zitkamer bevindt zich de alarminstallatie, er is een zitbank, een fauteuil, een drankentafeltje en een papiermand. Er is een deur naar de keuken, de deur van de voordeur en een verbindingsdeur die naar de slaapkamer leidt. In deze slaapkamer bevindt zich ook een raam dat uitzicht geeft op de daken, een eenpersoonsbed, een ingemaakte kast met schuifdeur en een klein tafeltje. We zien ook de deur die naar de badkamer leidt. Dicht bij de verbindingsdeur zit de sensor van de alarminstallatie.

In de oorspronkelijke Engelse productie bevonden de drie ruimtes zich naast elkaar. Op een kleinere scène is het ook mogelijk om de keuken gedeeltelijk achter de zitkamer te situeren. Om de zichtbaarheid te verhogen is het dan raadzaam het keukengedeelte licht te verhogen.

In ieder geval werd het stuk al opgevoerd op een podium van 6m x 6m.

TIJD

Tijd : Het heden

Het weer : Vlaams, dus een regenavond.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat horen we het geluid van hevige regen. De zitkamer en de keuken zijn belicht. Dan gaat plots de alarmbel. We horen iemand de trap op lopen en Bernard de Donder komt binnen via de voordeur. Hij heeft een blik soep, twee diepvriespizza's en een druipende paraplu in zijn handen. Bernard is een sympathiek figuur, waarschijnlijk een crack in z'n vak maar heel onhandig wat vrouwen betreft. Hij zet zijn paraplu in de bak en zet de dozen en het blik op tafel. Hij neemt de instructies en loopt naar de alarminstallatie)

BERNARD : *(leest hardop)* Om het inbrekersalarm uit te schakelen hendel 1 omhoog doen. *(Hij doet dit)*

(Een luide zoemer gaat af. Hij drukt de hendel terug omlaag en het zoemen stopt. Hij kijkt naar de instructies en tuurt met zijn neus dichtbij het bord. Hij draait het blad met de instructies ondersteboven maar dat lijkt geen effect te hebben. Hij begint de hendels te tellen en eindigt bij de hendel op de onderste rij uiterst rechts. Hij wijst er op)

Vijf-vier-drie-twee-een. Ik had het kunnen denken. Made in Japan.

(Hij raadpleegt de instructies weer, houdt ze in één hand, experimenteert met de andere)

Twee : Ultrasonische beveiliging.

(We horen een hoge fluittoon. Hij zet de hendel omlaag)

Drie : Alarm onder het tapijt.

(Hij haalt de hendel over. Hij loopt rond in de zitkamer. Stampt op de vloer. Niets. Als hij terug bij de installatie komt, gaat plots het alarm af. Hij duwt

snel de hendel omlaag)

Vier : Verlichting buiten op het dak.

(Hij haalt de hendel over, opent de verbingsdeur naar de slaapkamer, gaat naar binnen, opent de gordijnen gedeeltelijk en kijkt door het raam. Hij knikt tevreden. Hij komt terug in de zitkamer en schakelt hendel 4 uit. De lichten doven. Hij raadpleegt de instructies weer.)

Vijf : Aan- en uit waarschuwingszoemer.

(Hij duwt hendel 5 omhoog en een doordringende zoemer klinkt. Hij doet hem omlaag. Uit de richting van het slaapkamerraam horen we een nadrukkelijk geluid. Bernard bevriest en luistert. Hij doet het licht in de zitkamer uit en loopt zachtjes naar de keuken. Tegelijkertijd begint inspecteur door het raam en de half geopende gordijnen naar binnen te klimmen. Zijn heimelijke manier van doen zouden ons kunnen doen vermoeden dat hij een inbreker is. Hij is lichtjes gezet en draagt een kletsnatte regenjas en een doorweekte hoed. In de keuken heeft Bernard een deegrol uit de keukenlade genomen en is op de terugweg naar de zitkamer. Brand staat aan de ene kant van de verbingsdeur en Bernard aan de andere kant. Tegelijkertijd bukken ze zich om door het sleutelgat te kijken en zien natuurlijk niets. Bernard opent de slaapkamerdeur en duwt op die manier inspecteur Brand tegen de muur. Bernard loopt met de opgeheven deegrol naar het raam. Brand komt achter de deur vandaan en doet het licht in de slaapkamer aan)

BRAND : Ik zou dat maar niet gebruiken als ik u was. Er zou wel eens iemand gewond kunnen geraken.

BERNARD : *(draait zich bibberend om)* Er valt hier niets te stelen. Niets.

BRAND : Zozo. Heb je dan wel goed gezocht? Laat vallen.

(Bernard laat gehoorzaam de deegroller vallen)

(vriendelijk) Brave jongen. (loopt glimlachend naar Bernard.) Laten we het gezellig houden, hé.

(Bernard knikt zenuwachtig. Opeens haalt Brand uit en geeft Bernard en geweldige stomp in zijn maag, die ervan dubbelklapt op het bed. Brand raapt de deegrol op en legt hem op het tafeltje bij de deur)

Zo, en hoe is uw naam?

BERNARD : Ooooo....! Aaaaaagh....! Oooo...!

BRAND : Braafjes antwoorden of je kan er nog zo één krijgen.

BERNARD : Ooooooh! Agh! Neem alles mee, maar geen geweld, alsjeblief.

BRAND : Ik vroeg hoe je heette, vriend.

BERNARD : Bernard. Bernard de Donder.

BRAND : *(reageert)* De Donder? Van "Van Genechten en de Donder", van de juwelierswinkel hier beneden?

BERNARD : Ja, en ik waarschuw u dat dit niet ongestraft blijft. Op het moment dat u dit huis verlaat zit de politie al achter u aan.

BRAND : *(lichtjes in verlegenheid)* Ik BEN de politie, meneer. Inspecteur Brand. *(toont legitimatie)*

BERNARD : Politie? En u hebt me geslagen!

BRAND : *(wijst naar de deegroller)* Zelfverdediging, meneer.

BERNARD : Zelfverdediging? Ik wist niet eens dat u hier binnen was.

BRAND : *(neemt de deegrol op en legt hem weer neer)* U was daar toch geen Antwerpse handjes mee aan het maken, hé meneer?

BERNARD : Natuurlijk niet.

BRAND : Wel dan. En waarom sloop u, in het donker, door uw eigen huis?

BERNARD : Ik hoorde iemand op het dak.

BRAND : Dat was ik, meneer.

BERNARD : Wat doet u verdomme op mijn dak en waarom breekt u hier binnen.

BRAND : Ik ben niet binnen gebroken, meneer. Het raam was open.

BERNARD : Doe niet belachelijk, man. Ik ken mijn rechten. Ik wil een verklaring.

BRAND : Natuurlijk. Om diverse redenen heb ik één van mijn mannen op het dak twee straten verder staan. We hadden een tip binnengekregen dat de ‘Stille mannen’ hier in de buurt hun slag wilden slaan.

BERNARD : U bedoelt die diamantdieven?

BRAND : Toen zag ik iets bewegen op het dak en dat ben ik dan ook gaan onderzoeken.

BERNARD : En, wat was het?

BRAND : Een kleine straatkat en een grote witte kat waren samen aan het... u weet wel. *(laat zijn hand zien)* De grote witte heeft me nog gekrabd ook. Ik denk dat ze het me kwalijk namen dat ik hen stoorde.

BERNARD : Oh! Maar dat is Troeleke, mijn kat. *(gaat naar het raam, dat nog steeds openstaat en roept naar buiten)* Troeleke! Troeleke! Kom hier deugniet! Wat doe jij toch buiten in de regen! Oh ja, dat weten we... Kom maar... *(hij buigt zich uit het raam en verschijnt weer met een kleine witte kat (dit kan een pluchen speelgoedkat zijn))* Zo. Jij gaat beneden muizen vangen.

(Bernard draagt de kat door de verbindingsdeur, opent de buitendeur en duwt de kat erdoor. Hij doet de deur dicht en steekt het licht aan. Brand is hem gevolgd tot in de zitkamer en bekijkt de alarminstallatie)

BRAND : Wat mag dat wel zijn, meneer?

BERNARD : *(trots)* Het controlebord van de alarminstallatie.

BRAND : Dat ziet er ook niet eenvoudig uit.

BERNARD : Dat is het ook niet. Het allernieuwste uit Japan. Ze hebben hem vandaag geïnstalleerd. *(wrijft over zijn maag)*

BRAND : Excuseer me, meneer. Dat was een spijtige vergissing. *(kijkt begerig naar het tafeltje met drank)* Misschien zou een slokje cognac of whisky u goed doen.

BERNARD : Ik drink nooit alcohol.

BRAND : Niet? *(nadrukkelijk)* Ik wou dat ik hetzelfde kon zeggen.

BERNARD : En u drinkt natuurlijk niet tijdens de diensturen.

BRAND : Nee, meneer.

BERNARD : Wel, als dat alles is...?

BRAND : *(werpt nog eens een blik op het tafeltje en zet dan zijn kraag op)* Zo ziet het er naar uit. Wel, dan ga ik maar. Opnieuw de vrieskou en de gietende regen in.

BERNARD : Dat geeft niets. Ik ga vanavond toch niet meer buiten.

BRAND : Dan hebt u geluk. Nu, dan ga ik maar. Hopelijk komt ik onderweg een vriendelijke St. Bernhard tegen. Haha! *(geen reactie van Bernard)*

BERNARD : Ik zal u door de winkel buitenlaten. Als die dievenbende op pad is kan ik beter nog eens kijken of ik de deur goed heb afgesloten.

BRAND : Ik zou ook een slot op de whiskyfles zetten, als ik u was.

(Bernard en Brand gaan af en laten de deur open. Na een korte pauze komt Patrick Van Genechten binnen door de voordeur. Patrick is Bernards zakenpartner. Hij is van middelbare leeftijd maar trendy gekapt en gekleed. Hij kan heel charmant zijn, vooral tegen vrouwen, aan wie hij het grootste deel van zijn tijd spendeert. Hij draagt een hoed en jas en heeft een druipende paraplu bij. Hij kauwt op het stompje van een dikke sigaar. Hij kijkt er even naar en werpt het stompje in de papiermand. Hij doet z'n jas uit en hangt hem, samen met de paraplu bij de voordeur)

PATRICK : *(zachtjes roepend)* Bernard! Nardje! Mag ik je telefoon even gebruiken? *(hij ziet het blik soep en houdt het in de hoogte)* Hmm. Soep uit blik. Dat gaat een feestje worden! *(dan loopt hij heimelijk naar de telefoon en draait snel een nummer. In hoorn)* Hallo Ginette. Ik ben het. De auto staat bij het stadspark. Ik zie jou binnen zo'n tien minuutjes bij het standbeeld. Luister, van zodra we bij de auto zijn, ga jij plat op je buik op de achterbank liggen.. ... Nee schat, niet zoals de vorige keer. WIJ gaan niet op de achterbank liggen. Jij alleen. Ik ga vooraan zitten..... Waarom? Ik wil gewoon niet dat je door iemand gezien wordt.... Nee, wordt nu niet kwaad. Ik ga alleen maar vooraan zitten omdat ik moet rijden. Deze keer blijven we niet in het park. Ik heb een hotelletje geboekt. Is dat niet geweldig?... Nee schatje, het is niet het Hilton, maar het lijkt er wel op. Het is een schattig hotelletje op de buiten. En ik zorg voor de champagne.

BERNARD : *(achter de scene)* Troeleke! Troeleke!

PATRICK : *(in hoorn)* Ik moet nu ophangen. Tot straks. Kusjes... *(hij legt de hoorn neer en verstoopt zich bij de voordeur)*

BERNARD : *(komt binnen.)* Troeleke! Waar zit je?

PATRICK : *(springt tevoorschijn)* Hier ben ik, schat.

BERNARD : Aaaaah! *(valt op zijn knieën)* Oh, jij bent het, Patrick!

PATRICK : Op welk Troeleke zit jij te wachten?

BERNARD : Je hebt me laten schrikken. *(reactie)* Zeg nu niet dat de voordeur beneden open stond?

PATRICK : Nee. Die was dicht.

BERNARD : Hoe ben jij dan binnengekomen?

PATRICK : *(laat sleutel zien)* Met de sleutel.

BERNARD : Wat doe jij met een sleutel van mijn appartement?

PATRICK : Ik ben toch je compagnon. En trouwens, dit huis was van mij, weet je nog?

BERNARD : En nu is het van mij. Dus waarom heb jij nog altijd een sleutel?

PATRICK : Die heb ik gehouden voor noodgevallen.

BERNARD : Welke noodgevallen?

PATRICK : Stel je voor dat je jezelf per ongeluk zou vergassen in de keuken.

BERNARD : Lijkt me moeilijk. Ik kook elektrisch. *(plotse gedachte)* Natuurlijk. We weten allebei waarom jij hier stiekem binnensluipt met die sleutel. Jij verdenkt mij er nog steeds van iets te hebben met jouw vrouw.

PATRICK : "Jouw vrouw?" Je doet zo formeel, meneer de Donder.

BERNARD : Oké dan. Ginette. Het is waar. Ik heb Ginette altijd... hoe zal ik het zeggen... Nu goed dan... Ik heb Ginette altijd seksueel aantrekkelijk gevonden.

PATRICK : Ooooo! Wat een taal!

BERNARD : Maar als je een beetje eerlijk tegen jezelf zou zijn, dan zou je weten dat Ginette alleen maar een betrouwbare schouder zocht en vond om op uit te huilen toen ze achter jouw misstap in Londen kwam. *(hij neemt het blik en de pizza's en gaat naar de keuken)*

(Patrick volgt hem. Tijdens de volgende scène zet Bernard het blik op de gootsteen, neemt een pan en vult die met water en zet het blik er in. Hij zet de

pan op het vuur. Dan neemt hij een pizza en stopt die in de diepvries. De andere zet hij in de oven, die hij ook aanzet)

PATRICK : Luister, er is niets verkeerd aan een beetje geflikflooï als het je op een blaadje wordt aangeboden. Als een vrouw, zo aantrekkelijk als mijn Ginette zich in jouw armen gooit, dan moet je daar nu eenmaal gebruik van maken, al was het alleen maar om beleefd te blijven.

BERNARD : Voor de laatste keer : ik heb nog nooit in m'n leven naar de man van een andere vrouw gekeken... Ik bedoel andersom.

PATRICK : *(kwaad)* Daar zou ik wat van krijgen. Ik zou bereid zijn je alles te vergeven en te vergeten, als je het tenminste zou toegeven.

BERNARD : Ik ga niets toegeven dat ik niet gedaan heb om jouw geweten te sussen.
(duwt Patrick opzij) En als je me nu wilt excuseren.

PATRICK : Oké, ik geloof je.

(Bernard loopt naar de slaapkamer. Patrick volgt hem)

BERNARD : Bedankt.

PATRICK : Maar als ik het bewijs heb dat Ginette me met iemand bedriegt, dan gaan ze er alle twee aan. Denk er aan.

BERNARD : Als het je kan geruststellen, ik heb tegen Ginette gezegd dat we elkaar voorlopig beter niet meer kunnen ontmoeten.

PATRICK : Goed zo. Tussen haakjes, ga jij vanavond nog weg?

(Tijdens de volgende dialoog doet Bernard z'n hemd en broek uit en hangt die netjes in de klerkast)

BERNARD : Nee, ik wilde me in kamerjas zetten en gezellig relaxen.

PATRICK : Mag ik dan die oude rammelbak van je lenen?

BERNARD : Mijn auto? Weeral! En waarom?

PATRICK : Ik wil naar Wuustwezel rijden om er een oude tante van me te bezoeken.

BERNARD : Jij schijnt de laatste tijd nogal gek op haar te zijn.

PATRICK : Ik ben altijd al gek op haar geweest. Heb je er iets op tegen?

BERNARD : Nee. Maar dat is al wel de tweede keer deze week.

PATRICK : Misschien doe ik het de volgende keer wel drie keer, als mijn gezondheid het toelaat.

BERNARD : JOUW gezondheid?

PATRICK : Tantes gezondheid. Zij geraakt altijd zo opgewonden.

BERNARD : Waarom neem je je eigen auto niet?

PATRICK : Ik kan toch moeilijk m'n Porsche voor het hote... huisje van m'n tante parkeren.

BERNARD : Waarom niet?

PATRICK : Dat zijn ze daar niet gewoon. (*geïrriteerd*) Zeg, heb je er nu echt iets op tegen dat ik dat oud wrak van je leen. En ik heb hem je nog wel voor een appel en een ei verkocht.

BERNARD : Nee dat niet, maar...

PATRICK : Waarover maken we dan problemen? Geef nu die sleutels. Ik gooi ze achteraf wel in de brievenbus.

BERNARD : (*geeft sleutels aan Patrick*) Hoelang ga je wegblijven?

PATRICK : Een uur of acht.

BERNARD : Acht uur! Ga je die oude vrouw tot drie uur 's nachts wakker houden.

PATRICK : Ja. Ze heeft last van slapeloosheid. Ze kan toch niet slapen. Staat de auto nog altijd bij het stadspark?

BERNARD : Ja.

(*ze lopen terug de zitkamer in*)

PATRICK : Ik ga via de winkel. Ik heb geld nodig uit de kleine safe.

BERNARD : Ik weet niet hoeveel er in zit.

PATRICK : Gisteren zat er tweeduizend driehonderdnegentig euro en één Zweedse Kroon in.

BERNARD : Denk eraan dat je de deur niet alleen dicht trekt, maar ook het slot twee keer ronddraait. Anders werkt het alarm niet.

PATRICK : (*plagend*) Amuseer je met je troeleke.

BERNARD : Er is geen...

(Bernard gaat niet verder want Patrick gaat af. De zoemer van de voordeur gaat)

(duwt op de knop) Met Bernard.

(door de intercom klinkt de lichtjes vervormde stem van Ginette)

GINETTE : *(door de intercom)* Beerke! Ik ben het, Ginette!

BERNARD : *(schrikt)* O hallo! Je bent je man net misgelopen.

GINETTE : *(ontzet)* Hij is er toch niet?

BERNARD : Nee, maar misschien kom je hem nog tegen als je rond loopt. Hij is via de winkel naar buiten gegaan.

GINETTE : Nee! Ik wil hem niet zien. Kom naar beneden en laat me binnen. Ik zit in de problemen!

BERNARD : Dat moet niet. Het gaat automatisch. *(drukt op het knopje)* Ik moet alleen maar op het knopje drukken. Zo.

(Bernard gaat naar de slaapkamer, neemt zijn kamerjas en doet die aan terwijl hij terug naar de zitkamer gaat. Ginette Van Genechten komt binnen door de voordeur. Ze is jong, blond, knap en heeft een duidelijk tekort aan hersens)

Ginette, je had niet naar hier mogen komen.

GINETTE : Beerke, je moet me helpen. Ik moest je zien.

(Ginette ziet er niet uit. Om te beginnen is ze drijfnat, haar korte rok is vuil en haar topje is gescheurd. In haar kousen zitten gaten. Ze draagt geen jasje. Ze heeft een kleine handtas en een opgerold tijdschrift in de hand)

BERNARD : Wat is er met jou gebeurd?

GINETTE : Vraag me liever wat er niet is gebeurd! Eerst ben ik uit een auto in de goot

geduwd. *(zet zich in de sofa)*

BERNARD : Wie deed dat?

GINETTE : Een vriendelijke mijnheer. Ik had natuurlijk niet moeten proberen zijn ogen uit te krabben; toch niet terwijl hij reed.

BERNARD : Maar jij moet naar huis en je omkleden.

GINETTE : Naar huis? Zo? En riskeren dat Patrick het te weten komt, zeker?

BERNARD : Wat te weten komt? *(zet zich naast haar)*

(Ginette toont hem het magazine. Een weelderige blondine staat op de kaft. Bernard reageert verontwaardigt)

Wat doe jij in godsnaam met die rommel. *(kijkt)* Al die vrouwen zijn... naakt!
Waarom laat je mij dit zien?

GINETTE : Voor ik met Patrick trouwde was ik fotomodel. Kijk eens op bladzijde 19.

(Bernard begint te bladeren en reageert in stijgende graad van walging op datgene wat hij ziet. Als hij aan de bewuste bladzijde komt springt hij haast uit zijn vel. Hij doet het magazine met een slag dicht. Hij kijkt naar Ginette en kijkt dan naar de andere kant)

BERNARD : M-m-maar dat ben...

GINETTE : Ja. Ik. Toen was ik wat dikker.

BERNARD : Dat zie ik. Wanneer zijn die foto's genomen?

GINETTE : Drie jaar geleden, maar ze publiceren ze opnieuw, iedere week.

BERNARD : Ze?

GINETTE : De uitgever heeft er nog veel meer. En betere dan die...

BERNARD : Slechtere zul je bedoelen.

GINETTE : Ja.

BERNARD : Weet Patrick hiervan?

GINETTE : Nee, absoluut niet.

BERNARD : Oei. Misschien kan je er dan maar beter open en bloot voor uitkomen.

GINETTE : Dat nooit. Je weet dat Patrick razend jaloers is.

BERNARD : Ja, dat weet ik zeker en ik voel helemaal niet gelukkig dat jij hier nu bent.

GINETTE : Maak je maar niet ongerust, Beerke. Ik zal me niet opnieuw in je armen gooien.

BERNARD : Dat is het niet. Ik weet dat je toen een beetje over je toeren was. Nee, 't is Patrick! Hij denkt nog altijd dat er wat tussen ons is. Ik vrees dat hij ons allebei zou vermoorden, als hij je hier moest zien. Hoe komt een lief meisje zoals jij er toch toe om zich zo te laten fotograferen?

GINETTE : Het verschil tussen 100 of 5.000 euro verdienen.

BERNARD : Kan je de uitgever niet dwingen de publicaties te stoppen?

GINETTE : Ja. Ik kan de negatieven terugkopen.

BERNARD : Voor hoeveel?

GINETTE : 10.000 euro tegen morgenmiddag want anders....

BERNARD : Anders wat?

GINETTE : Dan krijgt Patrick de duplicaten van alle foto's.

BERNARD : Heb jij 10.000 euro?

GINETTE : Nee. Daarom ben ik naar hier gekomen. Beerke, jij bent de enige die me kan helpen.

BERNARD : Maar ik heb geen 10.000 euro op zak. (*gooit het magazine weg*)

GINETTE : Je kan ze toch uit de safe beneden halen?

BERNARD : Dat is mijn geld niet; dat is geld van de firma. Trouwens, Patrick weet tot op de Zweedse Kroon na hoeveel er in zit en hij gaat overmorgen naar de bank.

GINETTE : Kan je het tegen die tijd niet bijpassen? Alsjeblief Beerke? Ik zweer je dat ik zal proberen om je terug te betalen.

BERNARD : Oké, goed. Maar...

GINETTE : Oh bedankt. Ik wist dat ik op je kon rekenen.

(Ginette omhelst Bernard, die helemaal wegsmelt)

BERNARD : Ik hoop alleen maar dat het niet afloopt zoals de vorige keer.

GINETTE : Kan ik me hier een beetje opknappen?

BERNARD : Doe maar. Je kan moeilijk zo blijven rondlopen. Ik haal ondertussen het geld.

(Bernard gaat af. Ginette begint zich in de zitkamer uit te kleden. Ze trekt alles uit, tot ze uiteindelijk enkel nog haar beha en broekje aanheeft. Haar kapotte kousen heeft ze in de papiermand gegooid; ze merkt niet dat er eentje over de rand blijft hangen. Dan loopt ze naar de keuken en hangt de kleren aan een rek boven het fornuis. Ze steekt de drie resterende kookplaten aan. Op eentje staat immers het blik soep. Ze verlaat de keuken en loopt via de zitkamer, waar ze haar schoenen neemt, naar de slaapkamer en gaat binnen. Dan komt Bernard binnen met een bundeltje bankbiljetten.)

BERNARD : Ginette, waar ben je?

GINETTE : *(in slaapkamer)* Ik ga nog even snel in bad.

BERNARD : Oké.

(Ginette verdwijnt in de badkamer. Bernard steekt het geld in zijn zak en gaat naar de keuken. Hij bekijkt de drogende kleren, glimlacht triest en schudt het hoofd. Hij doet de ovendeur open om naar de pizza te kijken. De voordeur gaat open en Patrick komt binnen. Hij heeft een fles champagne bij zich.)

PATRICK : *(roept)* Bernard!

(In de keuken geeft Bernard een gesmoorde kreet, bevriest even, kijkt naar de drogende kleren, smijt ze in de oven en knalt de ovendeur dicht. Patrick hoort dit en loopt naar de keuken. Bernard kijkt hem schuldig aan)

Ah. Hier ben je. Ben je je eten aan het klaarmaken?

BERNARD : *(onnodig luid)* Ja! *(hij wil zo onschuldig mogelijk doen en plaatst nonchalant zijn hand op het brandende fornuis. Hij gilt het uit van de pijn)*

PATRICK : Dat liedje ken ik niet. Iets Japans zeker? Zeg, waarom gebruik jij vier kookplaten om één blik soep op te warmen?

BERNARD : Ik test de elektriciteit. Ik ben net overgeschakeld van Electrabel naar Nuon en ik wil weten wie de ‘groenste’ heeft. *(duwt Patrick de zitkamer in)* Zijn die

acht uur al om?

PATRICK : Nee, maar er is iets vreemds gebeurd.

BERNARD : Een momentje. Ik moet even iets doen... eh weggelassen... in de slaapkamer. Duurt maar even. *(hij loopt de slaapkamer in, slaat de deur dicht en rent naar de badkamerdeur.)*

(In de zitkamer doet Patrick zijn jas uit en hoed af en hangt ze aan de kapstok)

(fluistert) Alarm... Niet plonsen... Hij is terug.

GINETTE : *(achter)* Wat?

BERNARD : *(fluistert)* Ssst. Patrick... Hij is terug... Zachtjes zwemmen in het water.

(Patrick is naar de slaapkamer gelopen. Bernard schrikt zich een ongeluk en springt van de deur weg. Hij begint als een gek te zingen)

Alle eendjes zwemmen in het water, falderalderiere...

(hij spreekt nu erg hard met zijn rug naar de gesloten badkamerdeur)

DUS JE BENT TERUG, PATRICK! IK HAD JE NOG NIET VERWACHT,
PATRICK! WAT EEN VERRASSING, PATRICK!

PATRICK : Hé, waarom roep jij zo?

BERNARD : *(duwt Patrick door de verbindingsdeur naar de zitkamer en sluit de slaapkamerdeur)* Neem een bad.... eh.... een borrel.

PATRICK : Zeg, heb JIJ gedronken?

BERNARD : Natuurlijk niet. Ik drink nooit.

PATRICK : Je zou je misschien wat normaler gedragen als je dat af en toe wel eens deed.

BERNARD : Waarom ben je teruggekomen?

PATRICK : Ik heb fantastisch nieuws voor je.

BERNARD : O. Vertel.

PATRICK : Het gaat over die ouwe rammelkar van je.

BERNARD : Ja?

PATRICK : Ze is gestolen.

BERNARD : Wat! Waar? Wanneer? Hoe?

PATRICK : *(laat de papieren zak zien)* Ik wilde eerst nog een cadeautje kopen voor m'n tante. Dus ik parkeer de auto voor de nachtwinkel en ik stap uit om een fles champagne te kopen. Toen ik terugkwam zag ik nog net twee mannen in de auto springen en ermee wegrijden.

BERNARD : Had je hem dan niet op slot gedaan?

PATRICK : Dat stuk schroot op slot doen? Ik moet zeggen dat je je niet erg dankbaar toont.

BERNARD : Waarom zou ik je dankbaar moeten zijn?

PATRICK : Als je ziet in welke staat hij was? Je trapte bijna door de vloer en de remmen waren tot op de draad versleten! Hij is zeker niet meer waard dan 1.000 euro en ik durf er voor wedden dat jij hem minstens voor 5.000 euro verzekerd hebt.

BERNARD : *(glimlacht, dan reactie)* Zeg, maar waarom heb jij me hem dan verkocht voor 8.000 euro?

PATRICK : Verander nu niet van onderwerp. Je kan het maar beter aangeven aan de politie.

BERNARD : Heb jij dat dan nog niet gedaan?

PATRICK : Nee. Natuurlijk niet. Ik wou niet het risico lopen dat hij zou gevonden worden. Ik dacht aan jou.

(Bernard bekijkt Patrick, loopt naar de telefoon en draait het nummer van de politie. Hij wacht op verbinding)

Tussen haakjes, om de zaken een beetje gemakkelijker te maken, moet je zeggen dat jij reed.

BERNARD : Waarom?

PATRICK : Doet dat er toe?

BERNARD : Nee, maar waarom?

PATRICK : Waarom, waarom, waarom! Altijd dat gevraag.